

عنوان مقاله:

تبیین و مطالعه انتقادی فرضیه زبان فکر فودور

محل انتشار:

دوفصلنامه هستی و شناخت، دوره 6، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

جعفر مروارید - استادیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد، خراسان رضوی، ایران.

مرتضی سالاری - استادیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد، خراسان رضوی، ایران.

خلاصه مقاله:

کارکردگراها مدعی شدند بایستی حالات ذهنی را در قالب نقش-های علی‌ای (یا نقش‌های کارکردی) معینی تعریف کرد که این حالات در تبیین چگونگی رفتار اندامواره در موقعیت‌های مختلف ایفا می‌کنند. جری فودور فیلسوف معاصر آمریکایی معتقد به نوعی کارکردگرایی موسوم به روان-کارکردگرایی است. وی قائل به موضع واقع‌گرایی التفاتی در باب حالات ذهنی می‌باشد و طرفدار نوعی فیزیکیالیسم غیرتحویلی است. او برای ارائه پاسخی فیزیکیالیستی به ابهامات دیرینه فلسفه ذهن، فرضیه‌ای تحت عنوان فرضیه زبان فکر را با ترکیب قرائتی واقع‌گرایانه از حالات ذهنی و تبیینی محاسباتی از فرایند تعقل بر بستری از اعتقادات مذکور بنیان می‌نهد. این فرضیه مدعی است که فکر و فکرکردن در یک زبان ذهنی روی می‌دهد. زبان ذهنی دارای نحو و معناشناختی ترکیبی است و فکرکردن شامل عملیاتی نحوی روی بازنمایی‌های ذهنی است. اهداف اصلی این پژوهش، در درجه اول تبیین نظری این فرضیه و مهمترین ویژگی‌های زبان فکر و در درجه دوم مطالعه انتقادی فرضیه با بررسی برهان‌های اقامه شده در دفاع و علیه آن می‌باشند.

کلمات کلیدی:

زبان ذهن، کارکردگرایی، فیزیکیالیسم، مسئله دکارت، مسئله برنتانو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131884>

